

Preklad tejto stránky bol vytvorený strojovým prekladom [Prepojenie]. Strojové preklady môžu obsahovať chyby, ktoré môžu znížiť ich zrozumiteľnosť a presnosť. Ombudsman nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadné nezrovnalosti. Ak potrebujete najaktuálnejšie informácie a chcete mať právnu istotu, pozrite si zdrojovú verziu, ktorá sa nachádza na uvedenom odkaze angličtina. Ak potrebujete viac informácií, prečítajte si dokument o našej [jazykovej politike a politike prekladu](#) [Prepojenie].

Rozhodnutia vo veci 1764/2003/ELB - Odmietnutie prístupu k správe o audite - 2

Rozhodnutie

Prípad 1764/2003/ELB - Otvorené dňa 20/10/2003 - Rozhodnutie z dňa 12/01/2006

Sťažovateľ žiadal, aby mu Komisia umožnila prístup k správe o audite, ktorá sa týkala Nigeru. Umožnený mu bol iba čiastočný prístup k dokumentu (výňatkom z vnútroštátnych právnych predpisov). Sťažovateľ tvrdil, že odmietnutím prístupu k ostatnej časti správy o audite konala Komisia v rozpore s nariadením 1049/2001 o prístupe verejnosti k dokumentom [1] . Domáhal sa umožnenia prístupu k tomuto dokumentu.

Komisia argumentovala, že jej odmietnutie umožniť prístup k ostatným častiam správy o audite je opodstatnené, pretože ich zverejnenie by ohrozilo ochranu účelu auditov a ochranu verejného záujmu v oblasti medzinárodných vzťahov. Navyše, ďalšia výnimka ustanovená v nariadení 1049/2001 sa vzťahovala na oddiely obsahujúce osobné údaje.

Ombudsman navrhol priateľské riešenie, pričom vzal do úvahy, že pokiaľ išlo o výnimku týkajúcu sa ochrany účelu auditov, Komisia nepreukázala oprávnenosť obmedziť prístup verejnosti k správe o audite na základe tejto výnimky a pokiaľ išlo o verejný záujem týkajúci sa medzinárodných vzťahov, primerane neodôvodnila svoje odmietnutie zverejniť tie časti správy, ktorých možné zverejnenie sama pripustila. Odporučil preto, že by Komisia mohla zvážiť umožnenie prístupu k tým častiam správy, ktorých zverejnenie sama navrhla.

Napriek tomu, že Komisia súhlasila so sprístupnením dokumentu, sťažovateľ upozornil na to, že vymazaná časť materiálu predstavovala vo svojej celistvosti podstatnú časť správy o audite.

Ombudsman konštatoval, že Komisia má v tejto súvislosti rozsiahlu právomoc podľa vlastného uváženia rozhodnúť o odmietnutí prístupu z dôvodu ochrany verejného záujmu týkajúceho sa medzinárodných vzťahov. V dôsledku toho je ombudsmanov rozsah preskúmania v tomto kontexte obmedzený na overenie, či boli dodržané procesné pravidlá a splnená povinnosť

uviesť dôvody, či boli presne uvedené skutočnosti a či zrejme nedošlo k chybnému posudzovaniu alebo k zneužitiu právomocí. Pokiaľ ide o povinnosť uviesť dôvody, ombudsman pripomenul, že napriek povinnosti dotknutej inštitúcie preukázať skutočnú oprávnenosť uplatnenia výnimiek uvedených v nariadení 1049/2001 na dokumenty, o ktorých sprístupnenie sa žiada, pravdepodobne nebude možné uviesť príčiny odôvodňujúce potrebu utajenia pri každom jednotlivom dokumente bez toho, aby sa nezverejnil jeho obsah, zbaviac tak výnimku jej skutočného účelu.

Ombudsman konštatoval, že správa sa týkala hĺbkového auditu nigerskej štátnej správy. Uviedol ďalej, že podľa názoru Komisie mohlo plné zverejnenie požadovaného dokumentu viesť k zhoršeniu jej vzťahov s Nigerom. Zistil, že Komisia poskytla zrozumiteľné vysvetlenie spochybňovaného odmietnutia a že toto vysvetlenie, napriek svojej stručnosti, bolo primerané so zreteľom na skutočnosť, že uvedenie ďalších informácií, najmä odkazov na obsah príslušného dokumentu, by odporovalo účelu výnimky, na ktorej sa zakladá. Ombudsman ďalej zistil, že napadnuté rozhodnutie nebolo znehodnotené zrejмым chybným posúdením, pokiaľ išlo o ochranu verejného záujmu týkajúceho sa medzinárodných vzťahov. Dospel k záveru, že pri spochybňovanom odmietnutí Komisie poskytnúť prístup k niektorým častiam správy o audite, o ktorý žiadal sťažovateľ, nešlo o nesprávny úradný postup.

Sťažovateľ tiež tvrdil, že evidencia dokumentov Komisie je neúplná, pretože pri vyhľadávaní v nej našiel iba dva dokumenty významné z hľadiska auditu.

Komisia spočiatku rozhodla, že jej evidencia dokumentov by mala obsahovať odkazy na dokumenty, ktoré sa v podstate týkajú jej legislatívnej činnosti. Podrobnosť evidence sa mala rozširovať postupne. V snahe vyhovieť sťažovateľovi sa Komisia rozhodla vytvoriť zoznam dokumentov, ktoré má a ktoré súvisia s dotknutým auditom.

Ombudsman pripomenul, že riadne finančné hospodárenie je predmetom osobitného záujmu verejnosti a že správy o audite sú cenným zdrojom informácií o spôsobe využívania fondov Spoločenstva. Preto si princípy správneho úradného postupu vyžadujú, aby správy o audite a príslušné dokumenty, ktoré Komisia má, mali vysokú prioritu v organizácii evidence jej dokumentov. Ombudsman poznamenal, že k nedostatkom v obsahu evidence, na ktoré poukázal sťažovateľ, mala Komisia len všeobecné poznámky, ktorými nemožno nedostatky primerane odstrániť. Pokiaľ išlo o dokumenty súvisiace s predmetným auditom, ombudsman zistil, že evidencia dokumentov Komisie bola nevhodná. Išlo o prípad nesprávneho úradného postupu. Ombudsman vyjadril kritickú poznámku.

[1] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. ES 2001 L 145, s. 43 .

V Štrasburgu 12. januára 2006
Vážený pán M.,

Dňa 20. septembra a 23. septembra 2003 ste Európskemu ombudsmanovi podali sťažnosť na Európsku komisiu týkajúcu sa jej odmietnutia poskytnúť vám prístup k dokumentu s názvom *Audit des fonds de contrepartie de l'appui à l'ajustement structurel en République du Niger – rapport final juin 2001 et janvier 2002*, ako aj k ďalším súvisiacim dokumentom.

Dňa 20. októbra 2003 som postúpil sťažnosť predsedovi Komisie. Dňa 17. októbra 2003 ste mi zaslali doplňujúce informácie, ktoré som zaslal Komisii 12. novembra 2003. Komisia zaslala svoje stanovisko 30. januára 2004. Zaslal som Vám ho spolu s výzvou na vyjadrenie, ktorú ste zaslali 25. februára 2004. Dňa 19. mája 2004 som požiadal Komisiu o ďalšie informácie. Komisia požiadala o predĺženie lehoty na odpoveď a 5. augusta 2004 zaslala svoje doplňujúce pripomienky. Zaslal som Vám ich s výzvou na vyjadrenie, ktorú ste zaslali 6. októbra 2004.

Dňa 28. februára 2005 som Komisii predložil návrh na priateľské riešenie a v ten istý deň som Vám poslal kópiu svojho listu Komisii. Komisia zaslala svoju odpoveď 13. júna 2005. V dňoch 25. júla 2005 a 29. septembra 2005 Vás moje útvary kontaktovali e-mailom a požiadali vás, aby ste ich informovali, či sa domnievate, že bolo dosiahnuté priateľské riešenie. Keďže ste nedostali žiadnu odpoveď, odoslala som Vám odpoveď Komisie s výzvou na predloženie pripomienok, ktorú ste zaslali 14. októbra 2005.

Kontaktovali ste moje útvary, aby ste získali informácie o pokroku dosiahnutom v súvislosti s Vašou sťažnosťou 10. mája 2005 a 14. júla 2005.

Teraz píšem, aby som vám dal vedieť výsledky vyšetrovaní, ktoré boli vykonané.

SŤAŽNOSŤ

Podľa sťažovateľa sú relevantné skutočnosti zhrnuté takto:

Dňa 6. júna 2003 sťažovateľ napísal Komisii žiadosť o prístup k dokumentu s názvom *Audit des fonds de contrepartie de l'appui à l'ajustement structurel en République du Niger – Rapport final juin 2001 et janvier 2002* (ďalej len „správa o audite“), ako aj k ďalším relevantným dokumentom.

Dňa 9. júla 2003 Komisia (Úrad pre spoluprácu EuropeAid) mu odmietla poskytnúť prístup.

Dňa 17. júla 2003 sťažovateľ požiadal o opätovné preskúmanie svojej žiadosti a uviedol, že ocení zoznam všetkých dokumentov Úradu pre spoluprácu EuropeAid, ktoré boli zapísané do registra dokumentov v súlade s článkom 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (1) (ďalej len „nariadenie č. 1049/2001“).

Dňa 8. septembra 2003 generálny tajomník Komisie potvrdil zamietnutie prístupu z dôvodu, že zverejnenie správy o audite by narušilo ochranu účelu auditu, ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy EÚ a ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o súkromie a integritu

jednotlivca. Generálny tajomník však vysvetlil, že niektoré časti dokumentu by sa mohli zverejniť, t. j. výpisy z vnútroštátnych právnych predpisov. Tieto časti boli zaslané sťažovateľovi.

Sťažovateľ napadol rozhodnutie generálneho tajomníka z týchto dôvodov.

Z odmietnutia Komisie poskytnúť prístup sťažovateľovi vyplynulo, že sa domnieva, že by sa nemali zverejniť žiadne informácie zo žiadnych auditov sponzorovaných Komisiou. Keďže audity boli primárnym zdrojom informácií o efektívnosti a účinnosti činností Komisie, takéto zamietnutie obmedzilo schopnosť verejnosti zhromažďovať informácie potrebné na výkon jej demokratických povinností. V iných rozvinutých krajinách, najmä v Kanade, právne predpisy o prístupe verejnosti k dokumentom nestanovovali takéto vylúčenie.

Predmetný audit bol ukončený viac ako rok pred tým, ako sa sťažovateľ snažil získať k nemu prístup. Preto bolo nepravdepodobné, že by sa informácie o nich mohli použiť na navrátenie účelu auditov, čomu mala zabrániť výnimka podľa nariadenia č. 1049/2001. Okrem toho sa nezdá byť škodlivé na účely auditu zverejniť informácie týkajúce sa hĺbkovej analýzy právnej a administratívnej situácie v Nigeri. Zverejnenie auditu pravdepodobne nepoškodilo budúcu spoluprácu s nigerskými orgánmi, keďže táto krajina dostala pomoc v oblasti spolupráce, čo bolo dobrovoľným príspevkom EÚ. Splnenie audítorského vyšetrovania bolo teda podmienkou prijatia pomoci. Sťažovateľ uznal, že určité informácie môžu byť citlivé a nemali by sa zverejniť. Bolo však nepravdepodobné, že by správa obsahovala len informácie, ktoré by mohli poškodiť jednotlivcov a aby sa zdráhali spolupracovať s budúcimi auditmi.

Bolo vo verejnom záujme vedieť, či audit odhalil ťažkosti pri poskytovaní a správe rozvojovej pomoci. Tvrdenie, že informácie by sa nemali poskytnúť, pretože by mohli byť použité v zlej viere alebo mimo kontextu, ktoré bolo použité pri zamietnutí opakovanej žiadosti, bolo v rozpore s duchom nariadenia č. 1049/2001.

Profesionálna audítorská spoločnosť mala pri svojej správe auditu zohľadniť ochranu súkromia a bezúhonnosti jednotlivca. Bolo nepravdepodobné, že by sa všetky prvky auditu mohli použiť na priamu identifikáciu jednotlivcov.

Transparentnosť v administratíve a audite bola najúčinnnejším spôsobom, ako zabezpečiť, aby sa rozvojová pomoc EÚ nezneužívala. Existoval prevažujúci verejný záujem na zverejnení založený na tom, že Európska únia uprednostnila otvorenosť, zodpovednosť a transparentnosť. Okrem toho verejnosť mala prvoradý záujem vedieť, ako jej štátni zamestnanci vynakladajú svoje zdroje. Akékoľvek zneužitie rozvojovej pomoci bolo priamou hrozbou pre prežitie obyvateľov Nigeru.

Výnimky predložené Komisiou sa nemôžu vzťahovať na všetky časti audítorskej správy. Na časti týkajúce sa najmä rámca auditu, záležitostí týkajúcich sa správy rozvojovej pomoci úradu EuropeAid alebo odporúčaní na zlepšenie správy rozvojovej pomoci by sa nemala vzťahovať žiadna výnimka.

Sťažovateľ poukázal aj na tieto body.

Predmetný audit sa nenachádzal v registri dokumentov Komisie. Sťažovateľ vykonal vyhľadávanie na internete podľa odporúčania generálneho tajomníka a našiel len dva dokumenty. Sťažovateľ sa domnieval, že register je neúplný, čo je v rozpore s nariadením č. 1049/2001. Tvrdil, že Európska únia sa vyhla povinnosti umiestniť dokumenty do registra a znemožnila občanom vedieť, aké dokumenty si majú vyžiadať. Podľa sťažovateľa odmietnutie poskytnúť sťažovateľovi zoznam dokumentov bolo porušením nariadenia č. 1049/2001 a Kódexu dobrej správnej praxe.

Generálny tajomník Komisie tiež vo svojom liste z 8. septembra 2003 uviedol, že „*správa o audite bola sprístupnená Európskemu dvoru audítorov*“. Sťažovateľ preto požiadal Dvor audítorov, aby mu poskytol prístup k správe o audite. Dňa 13. októbra 2003 Súdny dvor odpovedal, že „*zdá sa, že tento dokument nemá*“. Sťažovateľ sa preto domnieval, že ho generálny tajomník uviedol do omylu.

Stručne povedané, sťažovateľ tvrdil, že Komisia porušila nariadenie č. 1049/2001, keď mu odmietla poskytnúť prístup k auditorskej správe a iným súvisiacim dokumentom. Tvrdil tiež, že register dokumentov Komisie je neúplný. Sťažovateľ tvrdil, že by mal dostať predmetný dokument, ako aj zoznam dokumentov súvisiacich s týmto auditom. Tvrdil tiež, že bol uvedený do omylu generálnym tajomníkom Komisie, ktorý napísal, že „*správa o audite bola sprístupnená Európskemu dvoru audítorov*“.

VYŠETROVANIE

Stanovisko Komisie

Stanovisko Komisie možno zhrnúť takto:

Dňa 6. júna 2003 sťažovateľ napísal generálnemu sekretariátu Komisie žiadosť o prístup k dokumentu alebo dokumentom, pravdepodobne nezverejneným, ktoré sa týkajú auditu rozpočtovej pomoci EÚ pre nigerskú vládu.

Úrad EuropeAid 9. júla 2003 odpovedal na pôvodnú žiadosť sťažovateľa. Prístup k príslušnej auditorskej správe bol zamietnutý na základe niekoľkých výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001.

Vo svojej opakovanej žiadosti zo 17. júla 2003 sťažovateľ spochybnil uplatnenie uvedených výnimiek, pričom uviedol, že v každom prípade existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení.

Generálny tajomník odpovedal na túto opakovanú žiadosť 8. septembra 2003 o udelení čiastočného prístupu. Uznal, že vydanie výpisov z vnútroštátnych právnych predpisov pravdepodobne nevyhoví žiadosti sťažovateľa. Zistilo sa však, že na výňatky z vnútroštátnych právnych predpisov sa nevzťahovala žiadna výnimka, a preto sa museli zverejniť. Pokiaľ ide o zvyšnú časť auditorskej správy, čiastočne potvrdil stanovisko Úradu EuropeAid a dospel k záveru, že prístup musí byť zamietnutý, pretože jej zverejnenie by narušilo ochranu účelu auditu

a ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy. Okrem toho uviedol, že na oddiely obsahujúce osobné údaje sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001. Vysvetlilo sa tiež, že prostriedky nápravy boli správne uvedené v pôvodnej odpovedi a že vyváženie záujmu s cieľom zistiť, či existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení, sa nevzťahuje na výnimky stanovené v článku 4 ods. 1 nariadenia.

Generálny tajomník vo svojej odpovedi na opakovanú žiadosť uviedol, že audítorská správa bola prístupná Dvoru audítorov a predsedovi Výboru Európskeho parlamentu pre kontrolu rozpočtu s cieľom zabezpečiť, aby využívanie týchto prostriedkov podliehalo nezávislej a demokratickej kontrole. Faktom bolo, že táto správa im bola k dispozícii na základe jednoduchej žiadosti, ako každá iná audítorská správa o využívaní finančných prostriedkov EÚ. Formulácia „bola prístupná“ sa preto musela chápať ako „je k dispozícii“. Komisia uznala, že znenie je nešťastné, pretože ho možno vykladať tak, že „bolo zaslané“. Komisia sa ospravedlnila za túto nepresnosť, ktorá v žiadnom prípade nemala za cieľ uviesť sťažovateľa do omylu.

Ochrana účelu auditu

Pokiaľ ide o výklad článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 o ochrane účelu auditu, všeobecná zásada, ktorou sa riadi nariadenie, spočívala v tom, že všetky dokumenty v držbe Komisie boli prístupné verejnosti, pokiaľ by ich zverejnenie nepoškodilo určité verejné a súkromné záujmy uvedené v článku 4 nariadenia, pričom v takom prípade sa uplatnila výnimka z tejto všeobecnej zásady. Kľúčovým prvkom spracovania žiadostí o prístup k dokumentom bolo teda kritérium ujmy, ktoré sa muselo vykonať v každom jednotlivom prípade s cieľom určiť, či by zverejnenie požadovaných dokumentov narušilo niektorý zo záujmov uvedených v článku 4. Generálny tajomník dôkladne analyzoval audítorskú správu s cieľom posúdiť, či by zverejnenie narušilo záujmy, ktoré sa majú chrániť, a do akej miery by bolo možné udeliť čiastočný prístup k správe.

Účelom auditov bolo v tomto prípade zachovať schopnosť Komisie vykonávať v budúcnosti tento druh veľmi citlivého a dôkladného auditu v Nigeri v širšom kontexte rozvojovej pomoci. Bolo jasné, že audítorské správy už svojou povahou pravdepodobnejšie ako iné kategórie dokumentov obsahujú citlivé informácie, ktorých zverejnenie by ohrozilo záujmy, ktoré majú byť chránené článkom 4 nariadenia č. 1049/2001. Je pravda, že pomoc v rámci spolupráce bola príspevkom EÚ na základe vlastného uváženia a že ak nigerská vláda nechcela spolupracovať s auditmi EÚ, nebola povinná prijať pomoc. Komisia sa však domnievala, že účel týchto auditov sa musí vnímať v kontexte dlhodobej angažovanosti voči obyvateľom Nigeru a že to nie je otázka skresľovania vzťahu medzi EÚ a Nigerom. Vzhľadom na citlivý obsah tejto konkrétnej audítorskej správy (t. j. jej veľmi podrobnej úrovne konkrétnych audítorských informácií) by jej zverejnenie porušilo legitímne očakávania dôvernosti všetkých rôznych informátorov, ktorí dôkladne spolupracovali s audítorom. Komisia sa preto domnievala, že zverejnenie by viedlo k situácii, keď by informátori neboli ochotnejší spolupracovať. To by zase ohrozilo schopnosť Komisie vykonávať takéto audity v budúcnosti s rovnakou presnosťou.

Ochrana verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy

Bolo správne uviesť, že je v záujme rozvojovej pomoci EÚ na podporu dobrej správy vecí verejných a transparentnosti a že pomoc bola poskytnutá pod podmienkou, že bola riadne využitá a bola predmetom auditu. Na rozdiel od sťažovateľa sa však Komisia domnievala, že týmto záujmom lepšie slúži zachovanie vzájomnej dôvery medzi oboma stranami, a nie

poskytnutie prístupu verejnosti k správe o audite a porušenie tejto dôvery. Táto rozvojová pomoc a tento druh hĺbkového auditu správy Nigeru umožnili EÚ pomôcť Nigeru identifikovať problémy, navrhnúť riešenia a vyvíjať tlak na zlepšenie situácie, keďže audit odhalil ťažkosti pri poskytovaní a správe rozvojovej pomoci.

Komisia potvrdila, že vzhľadom na úroveň podrobných a citlivých audítorských informácií obsiahnutých v tomto dokumente ide o fakt, že ak sa tieto informácie použijú v zlej viere alebo mimo kontextu, môžu krajine spôsobiť vážnu ujmu.

Ochrana súkromia a integrity jednotlivca

Tvrdenie, že generálny tajomník prijal široký výklad tejto výnimky, bolo tiež neopodstatnené, pretože vo svojej odpovedi na opakovanú žiadosť jasne uviedol, že táto výnimka sa vzťahuje na príslušné časti audítorskej správy. V súčasnosti sa preto takéto osobné údaje vyplňajú, aby sa uľahčil čiastočný prístup k ostatným dokumentom.

Prevažujúci verejný záujem

Vždy existoval verejný záujem na transparentnosti a zverejnení akéhokoľvek dokumentu v držbe verejnej správy v súlade s odôvodnením 2 nariadenia č. 1049/2001. Rovnako ako akýkoľvek iný režim prístupu k dokumentom sa však v nariadení č. 1049/2001 stanovili určité výnimky z tohto pravidla.

Ak by teda všeobecný verejný záujem na zverejnení automaticky predstavoval prevažujúci verejný záujem na zverejnení, výnimky článku 4 nariadenia č. 1049/2001 by boli zbavené akéhokoľvek významu.

Pokiaľ ide o výnimky stanovené v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001, existovala ďalšia možná výnimka z výnimiek, konkrétne existencia prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení. Na účely preukázania existencie takéhoto záujmu je potrebné zvážiť verejný záujem na zverejnení dotknutých dokumentov v porovnaní so záujmami, ktoré majú byť chránené výnimkami stanovenými v článku 4 nariadenia. V tomto konkrétnom prípade boli uplatnené výnimky týkajúce sa ochrany medzinárodných vzťahov a ochrany súkromia a integrity jednotlivca povinné a nepodliehali tomuto ďalšiemu testu rovnováhy záujmov.

Register a zoznam dokumentov

V článku 11 nariadenia č. 1049/2001 sa stanovuje, že každá inštitúcia poskytne verejnosti prístup k registru dokumentov. Nespresnil však obsah týchto registrov. Register bol samozrejme užitočným nástrojom, ktorý občanom umožnil uplatniť svoje právo na prístup. Skutočnosť, že dokument sa nenachádza v registroch, však nijako nebráni tomu, aby žiadateľ požiadal o dokument a aby k nemu získal prístup.

Vzhľadom na význam legislatívnych dokumentov, ako sú vymedzené v článku 12 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, Komisia rozhodla, že register dokumentov vytvorený na základe článku 11 nariadenia by mal spočiatku obsahovať odkazy na dokumenty Komisie, C a SEC predložené kolégiu, ktoré sa týkajú najmä legislatívnych činností Komisie. Register obsahoval všetky dokumenty patriace do týchto kategórií dokumentov od 1. januára 2001. Rozsah pôsobnosti registra by sa postupne rozšíril. V prvom kroku sa doplnili zápisnice a programy zasadnutí Komisie. Budú nasledovať ďalšie predĺženia. Toto postupné predĺženie nebolo v rozpore s článkom 11 nariadenia. Okrem toho vzhľadom na decentralizovanú štruktúru Komisie

a mimoriadne širokú definíciu dokumentu v nariadení by nikdy nemohol existovať úplný register dokumentov Komisie. Je pravda, že pri neexistencii vyčerpávajúceho registra bolo pre občana ťažké zistiť, o aké dokumenty požiadať, a teda predložiť žiadosť dostatočne presne na to, aby umožnila inštitúcii identifikovať dokument, pokiaľ príslušné útvary Komisie neposkytli žalobcovi primeranú pomoc.

Úrad EuropeAid vo svojej odpovedi z 9. júla 2003 na pôvodnú žiadosť sťažovateľa vysvetlil, že bol vyvodený záver, že sa týkal iba audítorskej správy. V súvislosti s týmto posúdením sťažovateľ vo svojej opakovanej žiadosti uviedol iba tento odkaz: „*Dodávam, že by som ocenil zoznam všetkých dokumentov Úradu pre spoluprácu EuropeAid, ktoré boli zapísané do registra dokumentov podľa článku 11 nariadenia č. 1049/2001.*“

Generálny tajomník vo svojej odpovedi na opakovanú žiadosť uviedol, že register dokumentov Komisie je elektronickou databázou, ktorá sa denne aktualizuje, a že úrad EuropeAid vložil do tohto registra žiadny takýto zoznam dokumentov. S odkazom na register a s vysvetlením, ako v ňom vyhľadávať, bol sťažovateľ vyzvaný, aby sám prehľadal register a podal správu generálnemu tajomníkovi, ak nájde dokumenty, ktoré ho zaujímajú. Komisia by preto chcela zdôrazniť skutočnosť, že sťažovateľ nikdy nepotvrdil svoju žiadosť o prístup k žiadnemu dokumentu okrem audítorskej správy a že v dôsledku toho generálny tajomník spracoval žiadosť správne a „*odmietol*“ sťažovateľovi poskytnúť zoznam dokumentov alebo konať v rozpore s článkom 15 nariadenia č. 1049/2001 alebo Kódexom dobrej správnej praxe.

S cieľom pomôcť sťažovateľovi sa však Komisia rozhodla vytvoriť zoznam dokumentov úradu EuropeAid týkajúcich sa príslušného auditu a pripojila tento zoznam k tomuto stanovisku.

Pripomienky sťažovateľa

Sťažovateľ vo svojich pripomienkach trval na svojej sťažnosti a uviedol nasledujúce ďalšie pripomienky.

Sťažovateľ sa domnieval, že Komisia sa vo svojom stanovisku nezaoberala vecnými otázkami, ktoré nastolil.

Podľa sťažovateľa by argumenty predložené Komisiou s cieľom vysvetliť, prečo bola jeho žiadosť zamietnutá, ak by boli prijaté, zabezpečili všeobecnú ochranu audítorských informácií v rozpore s rozhodnutím Súdu prvého stupňa vo veci T-194/94 *Carvell/Rada* (2). Informácie o možnom protiprávnom konaní v Európskej únii alebo Nigeri pri vykonávaní týchto programov by sa vyňali z verejnej kontroly. Takáto situácia bola zneužitím dohôd z Cotonou, podľa ktorých mal tento program pomoci fungovať, ako aj porušením ducha a litery nariadenia č. 1049/2001.

Ak by spravovanie programov diskrečnej pomoci podliehalo výnimke, bolo ťažké pochopiť, ako by sa mohol uvoľniť akýkoľvek dokument týkajúci sa akejkoľvek medzinárodnej záležitosti. Sťažovateľ sa odvolal na rozsudky Súdneho dvora vo veci C-353/99 P, *Hautala/Rada* (3) a vo veci C-353/01 *Olli Mattila/Rada a Komisia* (4). Poznamenal, že Komisia bežne zverejňuje oveľa citlivejšie informácie o otázkach medzinárodných vzťahov než akýkoľvek dokument týkajúci sa programov pomoci v Nigeri.

Bolo by tiež v rozpore s osvedčeným audítorským postupom a správnym administratívnym správaním, ak by audítorskí informátori mali v skutočnosti zaručenú dôvernosť, pretože by mohlo byť potrebné, aby Komisia postúpila zistenia auditu orgánom presadzovania práva na ďalšie vyšetrovanie a konanie. Sťažovateľ požiadal ombudsmana, aby rozhodol, že článok 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 nemožno použiť na odôvodnenie odmietnutia prístupu k tomuto dokumentu.

Pokiaľ ide o prevažujúci verejný záujem, výnimka týkajúca sa ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy, sa v tomto prípade neuplatnila. Pokiaľ ide o súkromie a integritu jednotlivca, Komisia neposkytla žiadne podrobnosti o tom, prečo sa táto výnimka uplatňovala, a preto sa údajné oslobodenie muselo zamietnuť ako neopodstatnené. Tvrdenie, že prevažujúci verejný záujem sa v súvislosti s výnimkami podľa článku 4 ods. 2 a 3 neuplatňoval, Komisia odôvodnila tým, že verejný záujem na zverejnení neprevážil verejný záujem na ochrane účelu auditov. Týmto vyhlásením Komisia pripustila, že v prípade auditov uplatňovala plošnú výnimku, čo je v rozpore s duchom a znením nariadenia a v rozpore s judikatúrou Spoločenstva, ktorá jasne uvádza, že výnimky nemožno uplatniť na celé triedy dokumentov Komisie, ako sú audity.

Sťažovateľ trval na tom, že úplný prístup k dokumentu je primeraný, a domnieva sa, že čiastočný prístup sa musí určiť uplatnením nariadenia č. 1049/2001 a jeho výnimky sa musia uplatňovať od prípadu k prípadu, a nielen výberom údajov, ktoré sú už verejne prístupné, a vylúčením všetkého ostatného obsahu.

Pokiaľ ide o vyhlásenie Komisie, že dokument bol sprístupnený Dvoru audítorov a Parlamentu, sťažovateľ zastával názor, že ide o úmyselný pokus uviesť ho do omylu; že ide o porušenie kódexu dobrej správnej praxe, že išlo o nesprávny úradný postup; a že to odôvodňovalo disciplinárne opatrenia proti autorom vyhlásenia.

Sťažovateľ sa domnieval, že absencia vhodného a úplného registra spisov úradu EuropeAid predstavuje porušenie kódexu dobrej správnej praxe.

Podľa sťažovateľa Komisia neodpovedala na jeho dôkazy o tom, že iné jurisdikcie zverejňujú audítorské informácie, najmä kanadskú vládu. Vzhľadom na dlhodobé a nevyriešené problémy týkajúce sa finančnej zodpovednosti v Komisii bola otázka uvoľnenia auditov vykonávaných v súvislosti s činnosťami Komisie mimoriadne dôležitá pri podpore dobrej správy vecí verejných.

Ďalšie vyšetrovania

Po dôkladnom zvážení stanoviska Komisie a pripomienok sťažovateľa sa ukázalo, že sú potrebné ďalšie vyšetrovania. Ombudsman požiadal predsedu Komisie, aby odpovedal na tieto otázky:

- Domnieva sa Komisia, že výnimka na ochranu účelu auditu a výnimka týkajúca sa ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy, sa vzťahujú na všetky tie časti dokumentu, ktoré ešte neboli sprístupnené sťažovateľovi?
- Odpovedala by Komisia konkrétne na tvrdenie sťažovateľa, že a) referenčný rámec auditu; b) záležitosti týkajúce sa vlastnej správy rozvojovej pomoci úradom EuropeAid; a c) na odporúčania na zlepšenie správy rozvojovej pomoci by sa nemala vzťahovať žiadna výnimka?

Ďalšia odpoveď Komisie

Ďalšiu odpoveď Komisie možno zhrnúť takto:

Pokiaľ ide o uplatniteľnosť výnimiek na všetky časti správy, tieto dve výnimky boli veľmi prepojené, pokiaľ ide o túto audítorskú správu. Hlavným dôvodom, prečo Komisia odmieta prístup verejnosti k takýmto audítorským správam, bola skutočnosť, že tieto správy sa zaoberajú informáciami, ktoré neboli nevyhnutne verejné v samotných prijímajúcich krajinách, a preto by mohli byť dosť citlivé. Komisia nebola schopná posúdiť, do akej miery boli informácie citlivé alebo ich vnútroštátne orgány, v tomto prípade nigerské orgány, považovali za citlivé.

Zverejnenie audítorskej správy alebo jej častí môže viesť k napätým vzťahom s prijímajúcou krajinou, v tomto prípade Nigerom. To zase môže viesť k menej kooperatívnemu prístupu orgánov prijímajúcej krajiny počas procesu následných opatrení alebo keď sa v budúcnosti majú vykonať nové audity.

Pokiaľ ide o obsah správy, Komisia usúdila, že veľké úryvky by sa mohli zverejniť bez toho, aby došlo k poškodeniu záujmov Nigeru alebo účelu auditu. Akékoľvek zverejnenie informácií týkajúcich sa správy finančných prostriedkov príjmom sa však pravdepodobne bude považovať za zásah do zvrchovanosti štátu. Komisia preto až do tohto bodu zamietla prístup ku všetkým častiam správy, ktoré zjavne neboli verejne prístupné, čo znamená všetko okrem legislatívnych textov.

Komisia stále zastávala názor, že zverejnenie ktorejkoľvek časti audítorskej správy bez súhlasu nigerských orgánov by nepriaznivo ovplyvnilo jej vzťahy s týmito orgánmi a najmä by bránilo nadväzovaniu na tento audit, ako aj budúcim auditom v súvislosti s pomocou poskytnutou tejto krajine.

S cieľom získať súhlas Nigeru s čiastočným zverejnením útvary Komisie vybrali tie časti správy, o ktorých sa domnievali, že by mohli byť zverejnené bez toho, aby spôsobili akúkoľvek ujmu. Dňa 9. júla 2004 Komisia požiadala nigerské orgány o súhlas so zverejnením tejto vymazanej verzie. Zatiaľ nebola doručená žiadna odpoveď.

Pokiaľ ide o prístupnosť určitých častí audítorskej správy, referenčný rámec je zahrnutý vo vyňatej verzii správy, ktorú Komisia navrhuje zverejniť so súhlasom nigerských orgánov.

Správa sa nezaoberala správou rozvojovej pomoci úradom EuropeAid. Ak by správa obsahovala takéto informácie, Komisia by ich zverejnila.

Odporúčania sa týkali výlučne riadenia verejných financií orgánmi Nigeru.

Komisia sa bude naďalej snažiť získať odpoveď od nigerských orgánov. Bez súhlasu týchto orgánov sa Komisia domnievala, že akékoľvek ďalšie zverejnenie, dokonca aj o častiach správy, by nepriaznivo ovplyvnilo jej vzťahy s Nigerom a v dôsledku toho by bránilo budúcim auditom týkajúcim sa rozvojovej pomoci poskytnutej tejto krajine.

Ďalšie pripomienky sťažovateľa

Ďalšie pripomienky sťažovateľa možno zhrnúť takto.

Sťažovateľ sa domnieval, že Komisia zbytočne rozšírila proces a mala sa obrátiť na nigerské orgány, keď pôvodne podal žiadosť o informácie.

Sťažovateľ zopakoval, že ak niektorý štát nechce poskytovať pomoc transparentným spôsobom, nie je povinný túto pomoc prijať. Domnieval sa, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak by Komisia uzavrela dohodu o rozvojovej pomoci, v ktorej by sa očakávalo, že použitie zdrojov bude skryté pred európskou verejnosťou.

Nebolo vhodné, aby Komisia poskytla zdroje krajine, ak by sa domnievala, že krajina odmietne dodržiavať svoje povinnosti týkajúce sa transparentnosti, auditu a následných opatrení.

Sťažovateľ sa v tejto súvislosti odvolal na článok 9 Dohody z Cotonou, v ktorom sa uvádza, že: „*Úcta k všetkým ľudským právam a základným slobodám vrátane dodržiavania základných sociálnych práv, demokracie založenej na zásadách právneho štátu a transparentnej a zodpovednej správy vecí verejných sú neoddeliteľnou súčasťou trvalo udržateľného rozvoja.*“

Podľa sťažovateľa nemalo zmysel požiadať Niger o povolenie čiastočného prepustenia. Komisia mala požiadať o povolenie zverejniť správu v plnom rozsahu.

Podľa článku 57 ods. 6 Dohody z Cotonou sa všetky rozhodnutia vyžadujúce schválenie prijímajúcich štátov považujú za schválené, pokiaľ odpoveď nebola doručená do 60 dní. Skutočnosť, že Komisia nezverejnila informácie požadované v jej liste z 9. júla 2004, nebola v súlade s Dohodou z Cotonou.

Sťažovateľ sa domnieval, že Komisia neposkytla žiadne vysvetlenie, prečo referenčný rámec nebol v prvom rade zverejnený.

ÚSILIE OMBUDSMANA O DOSIAHNUTIE PRIATEĽSKÉHO RIEŠENIA

Po dôkladnom zvážení stanovísk Komisie a pripomienok sťažovateľa ombudsmanka nedomnievala, že Komisia primerane reagovala na všetky aspekty tvrdenia sťažovateľa týkajúceho sa prístupu k auditorskej správe. V súlade s článkom 3 ods. 5 Štatútu európskeho ombudsmana (5) preto napísal predsedovi Komisie, aby navrhol priateľské riešenie na základe nasledujúcej analýzy sporných otázok medzi sťažovateľom a Komisiou.

O sporných otázkach medzi Komisiou a sťažovateľom

Sťažnosť sa týkala prístupu verejnosti k dokumentom týkajúcim sa auditu rozpočtovej pomoci EÚ pre nigerskú vládu.

Sťažovateľ tvrdil, že Komisia porušila nariadenie č. 1049/2001, keď mu odmietla poskytnúť prístup k jednému dokumentu s názvom *Audit des fonds de contrepartie de l'appui à l'ajustement structurel en République du Niger – Rapport final juin 2001 et janvier 2002* (ďalej len „správa o audite“) a k iným súvisiacim dokumentom. Takisto tvrdil, že register dokumentov Komisie je neúplný. Sťažovateľ tvrdil, že by mal dostať predmetný dokument, ako aj zoznam

dokumentov súvisiacich s týmto auditom. Napokon sťažovateľ tvrdil, že bol uvedený do omylu generálnym tajomníkom Komisie, ktorý napísal, že „*správa o audite bola sprístupnená Európskemu dvoru audítorov*“.

Ombudsman však poznamenal, že hoci prvé tvrdenie sťažovateľa sa týka „iných dokumentov“ týkajúcich sa samotnej audítorskej správy, vyšetrovanie odhalilo, že tento aspekt prípadu sa v skutočnosti týka druhého tvrdenia a tvrdenia (t. j. že register dokumentov Komisie je neúplný a že sťažovateľ by mal dostať zoznam dokumentov súvisiacich s auditom).

Po dôkladnom zvážení doterajších výsledkov vyšetrovania sa ombudsmanka nedomnievala, že Komisia primerane reagovala na všetky aspekty tvrdenia sťažovateľa týkajúceho sa prístupu k audítorskej správe.

Ombudsmanka preto predložila návrh na priateľské riešenie, pokiaľ ide o otázku prístupu k audítorskej správe.

Ombudsmanka poznamenala, že počas vyšetrovania Komisia objasnila, že:

- správa o audite sa nezaobera správou rozvojovej pomoci úradom EuropeAid. Ak by audítorská správa obsahovala takéto informácie, Komisia by ich zverejnila; a
- odporúčania uvedené v správe o audite sa týkajú výlučne riadenia verejných financií zo strany nigerských orgánov.

Návrh ombudsmanky na priateľské riešenie vychádzal z týchto úvah:

O dôvodoch Komisie týkajúcich sa jej stanoviska

1.1 Komisia udelila (vo fáze opakovanej žiadosti) čiastočný prístup k audítorskej správe spočívajúcej v prístupe k výpisom z vnútroštátnych právnych predpisov. Komisia tvrdila, že zamietnutie prístupu k iným častiam audítorskej správy bolo odôvodnené, keďže zverejnenie by narušilo ochranu účelu auditov (článok 4 ods. 2 tretia zarážka nariadenia č. 1049/2001) a ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy (článok 4 ods. 1 tretia zarážka nariadenia). Okrem toho sa na oddiely obsahujúce osobné údaje vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia.

1.2 Pokiaľ ide o ochranu účelu auditov, Komisia tvrdila, že účelom auditov je v tomto prípade zachovať schopnosť Komisie vykonávať v budúcnosti tento druh veľmi citlivého a dôkladného auditu v Nigeri v širšom kontexte rozvojovej pomoci. Bolo jasné, že audítorské správy boli svojou povahou pravdepodobnejšie ako iné kategórie dokumentov, že budú obsahovať citlivé informácie. Je pravda, že pomoc v rámci spolupráce bola príspevkom EÚ na základe vlastného uváženia a že ak nigerská vláda nechcela spolupracovať s auditmi EÚ, nebola povinná prijať pomoc. Komisia sa však domnievala, že účel týchto auditov treba vnímať v kontexte dlhodobej angažovanosti voči obyvateľom Nigeru. Vzhľadom na citlivý obsah tejto konkrétnej audítorskej správy, t. j. jej veľmi podrobnú úroveň konkrétnych audítorských informácií, sa Komisia domnievala, že jej zverejnenie by porušilo oprávnené očakávania dôvernosti všetkých rôznych informátorov, ktorí dôkladne spolupracovali s audítorom. Komisia ďalej konštatovala, že zverejnenie by preto viedlo k situácii, keď by informátori neboli ochotnejší spolupracovať. To by zase ohrozilo schopnosť Komisie vykonávať takéto audity v budúcnosti s rovnakou presnosťou.

Pokiaľ ide o otázku možného prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení, Komisia tvrdila, že ak všeobecný verejný záujem na zverejnení automaticky predstavuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení, výnimky článku 4 by boli zbavené akéhokoľvek významu.

1.3 Pokiaľ ide o ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy, Komisia uznala, že je v záujme rozvojovej pomoci EÚ na podporu dobrej správy vecí verejných a transparentnosti a že pomoc sa poskytuje pod podmienkou, že sa primerane využije a bude predmetom auditu. Na rozdiel od sťažovateľa sa však Komisia domnievala, že týmto záujmom sa lepšie darí udrжанím vzájomnej dôvery medzi oboma stranami než poskytnutím prístupu verejnosti k správe o audite a porušením tejto dôvery. Táto rozvojová pomoc a tento druh hĺbkového auditu správy Nigeru umožnili EÚ pomôcť Nigeru identifikovať problémy, navrhnúť riešenia a vyvíjať tlak na zlepšenie situácie, keďže audit odhalil ťažkosti pri poskytovaní a správe rozvojovej pomoci. Podľa Komisie by úroveň podrobných a citlivých audítorských informácií obsiahnutých v správe o audite mohla, ak sa použije v zlej viere alebo mimo kontextu, vážne poškodiť krajinu.

1.4 Pokiaľ ide o ochranu súkromia a bezúhonnosti jednotlivca, Komisia tvrdila, že v súčasnosti sa takéto osobné údaje vyplňajú s cieľom umožniť čiastočný prístup k zvyšku dokumentu.

1.5 Komisia vo svojej odpovedi na žiadosť ombudsmana o ďalšie informácie vysvetlila, že výnimka týkajúca sa ochrany účelu auditu a výnimka týkajúca sa ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy, sú v prípade tejto audítorskej správy vo veľkej miere prepojené. Hlavným dôvodom odmietnutia Komisie umožniť prístup verejnosti k takýmto audítorským správam bola skutočnosť, že tieto správy sa zaoberajú informáciami, ktoré nie sú nevyhnutne verejné v samotných prijímajúcich krajinách a ktoré môžu byť z tohto dôvodu dosť citlivé. Zverejnenie audítorskej správy alebo jej častí môže viesť k napätým vzťahom s prijímajúcou krajinou, v tomto prípade Nigerom. To zase môže viesť k menej kooperatívnemu prístupu orgánov prijímajúcej krajiny počas procesu následných opatrení alebo v budúcnosti, keď sa majú vykonať nové audity.

Komisia usúdila, že veľké úryvky z audítorskej správy vrátane referenčného rámca by sa mohli zverejniť bez toho, aby došlo k poškodeniu záujmov Nigeru alebo účelu auditu. Akékoľvek zverejnenie informácií týkajúcich sa správy finančných prostriedkov príjmom sa však pravdepodobne bude považovať za zásah do zvrchovanosti štátu. Komisia zastávala názor, že zverejnenie akejkoľvek časti audítorskej správy bez súhlasu nigerských orgánov by nepriaznivo ovplyvnilo jej vzťahy s týmito orgánmi. Dňa 9. júla 2004 Komisia požiadala nigerské orgány o súhlas so zverejnením vymazanej verzie. V čase, keď Komisia vydala poslednú odpoveď ombudsmanovi, nebola doručená žiadna odpoveď. Komisia sa bude naďalej snažiť získať odpoveď od nigerských orgánov.

Argumenty sťažovateľa

1.6 Pokiaľ ide o ochranu účelu auditov, sťažovateľ tvrdil, že audity sú primárnym zdrojom informácií o účinnosti a účinnosti činností Komisie a že odmietnutie prístupu obmedzuje schopnosť verejnosti zhromažďovať informácie potrebné na výkon jej demokratickej zodpovednosti. V iných rozvinutých krajinách, najmä v Kanade, právne predpisy o prístupe

verejnosti k dokumentom nestanovovali takéto vylúčenie. Bolo vo verejnom záujme vedieť, či predmetný audit odhalil ťažkosti pri poskytovaní a správe rozvojovej pomoci. Okrem toho bol audit ukončený viac ako rok pred žiadosťou sťažovateľa o prístup, a preto je nepravdepodobné, že by sa informácie o ňom mohli použiť na narušenie účelu auditov. Zverejnenie auditu pravdepodobne nepoškodilo budúcu spoluprácu s nigerskými orgánmi, keďže pomoc pri spolupráci bola dobrovoľným príspevkom EÚ. Argumenty predložené Komisiou by v prípade prijatia stanovovali všeobecnú ochranu audítorských informácií. Z judikatúry súdov Spoločenstva však jasne vyplýva, že výnimky nemožno uplatniť na celé triedy dokumentov Komisie, ako sú audity. Bolo by v rozpore s osvedčeným audítorským postupom, ak by sa audítorským informátorom zaručila dôvernosť, pretože by mohlo byť potrebné, aby Komisia postúpila zistenia auditu orgánom presadzovania práva na ďalšie vyšetrovanie a konanie. Napokon existoval prevažujúci verejný záujem na zverejnení založený na tom, že Európska únia uprednostnila otvorenosť, zodpovednosť a transparentnosť. Okrem toho verejnosť mala prvoradý záujem vedieť, ako jej štátni zamestnanci vynakladajú svoje zdroje.

1.7 Pokiaľ ide o ochranu verejného záujmu vo veciach týkajúcich sa medzinárodných vzťahov, sťažovateľ tvrdil, že Komisia bežne zverejňuje oveľa citlivejšie informácie o otázkach medzinárodných vzťahov než akýkoľvek dokument týkajúci sa programov pomoci v Nigeri. V článku 9 Dohody z Cotonou sa uvádza, že: „*Úcta k všetkým ľudským právam a základným slobodám vrátane dodržiavania základných sociálnych práv, demokracie založenej na zásadách právneho štátu a transparentnej a zodpovednej správy vecí verejných sú neoddeliteľnou súčasťou trvalo udržateľného rozvoja.*“ Transparentnosť v administratíve a audite bola najúčinnjším spôsobom, ako zabezpečiť, aby sa rozvojová pomoc EÚ nezneužívala. Takéto zneužitie bolo priamou hrozbou pre prežitie ľudí v Nigeri. Tvrdenie, že informácie by sa nemali poskytovať, pretože by sa mohli použiť v zlej viere alebo mimo kontextu, bolo v rozpore s duchom nariadenia č. 1049/2001.

1.8 Pokiaľ ide o ochranu súkromia a integrity jednotlivca, sťažovateľ uznal, že určité informácie môžu byť citlivé a nemali by byť zverejnené. Profesionálna audítorská spoločnosť mala pri svojej správe auditu zohľadniť ochranu súkromia a bezúhonnosti jednotlivca.

Posúdenie ombudsmana

1.9 Ombudsman pripomenul, že podľa článku 2 nariadenia č. 1049/2001 „každý občan Únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v členskom štáte má právo na prístup k dokumentom inštitúcií v súlade so zásadami, podmienkami a obmedzeniami vymedzenými v tomto nariadení (...) Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky dokumenty v držbe inštitúcie, t. j. dokumenty, ktoré vypracovala alebo prijala a ktoré má v držbe, vo všetkých oblastiach činnosti Európskej únie.“ Výnimky z tejto zásady sú ustanovené v článku 4 nariadenia.

1.10 Pokiaľ ide o výnimku týkajúcu sa súkromia a bezúhonnosti jednotlivca [článok 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001], ombudsman najprv pripomenul, že táto výnimka nepodlieha možnosti prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení. Ombudsman poznamenal, že sťažovateľ vo svojich pripomienkach akceptoval, že určité informácie obsiahnuté v audítorskej správe môžu byť citlivé a nemali by sa zverejniť. Okrem toho sa zdá, že sťažovateľ nespochybňuje rozsah výmazov vykonaných Komisiou na účely uplatnenia tejto výnimky.

Ombudsman sa preto nedomnieval, že medzi sťažovateľom a Komisiou existoval žiadny významný spor týkajúci sa správneho uplatňovania tejto výnimky v tomto prípade.

1.11 Pokiaľ ide o výnimku týkajúcu sa ochrany účelu auditu, ombudsmanka pripomenula, že v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 sa stanovuje, že: „*Inštitúcie zamietnu prístup k dokumentu, ak by sa zverejnením porušila ochrana: (...) účel inšpekcií, vyšetrovaní a auditov, (...)* s výhradou možnosti prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení. Ombudsman považoval argumenty sťažovateľa za presvedčivé, pokiaľ ide o absenciu pravdepodobnosti, že zverejnenie by spôsobilo skutočné poškodenie chráneného záujmu, ako aj pokiaľ ide o prevažujúci verejný záujem na zverejnení. Ombudsmanka okrem toho poznamenala, že samotná Komisia sa vo svojej odpovedi na žiadosť ombudsmana o ďalšie informácie domnievala, že veľké úryvky z audítorskej správy by sa mohli zverejniť bez toho, aby došlo k poškodeniu účelu auditu. Ombudsman sa preto nedomnieval, že Komisia preukázala, že bola oprávnená odvolávať sa na článok 4 ods. 2 tretiu zarážku nariadenia s cieľom obmedziť prístup verejnosti k uvedeným výňatkom z audítorskej správy.

1.12 Pokiaľ ide o výnimku týkajúcu sa ochrany verejného záujmu vo veciach týkajúcich sa medzinárodných vzťahov, ombudsmanka poznamenala, že Komisia vybrala tie časti audítorskej správy, ktoré by podľa jej názoru mohli byť zverejnené, že požiadala nigerské orgány o súhlas so zverejnením a že ku dňu poslednej odpovede Komisie ombudsmanovi Komisia nedostala od nigerských orgánov žiadnu odpoveď. Ombudsmanka pochopila stanovisko Komisie, že výnimka z ochrany medzinárodných vzťahov ju odôvodňuje odmietnutím prístupu k uvedeným častiam audítorskej správy, pokiaľ a kým nigerské orgány nesúhlasia so zverejnením.

1.13 Ombudsman v tejto súvislosti pripomenul, že podľa judikatúry Súdu prvého stupňa článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 (6) predstavuje *lex specialis* a že Komisia nemá právomoc sprístupniť dokument pochádzajúci z členského štátu, ktorý ho požiadal, aby tak neurobil (7) .

1.14 Ombudsman zastával názor, že stanovisko Komisie, pokiaľ ide o uplatňovanie výnimky na ochranu medzinárodných vzťahov, v podstate zaobchádza s Nigerom ako s členským štátom EÚ. Ombudsman sa domnieval, že uplatnenie výnimky týmto spôsobom nie je v súlade s uvedenou judikatúrou, ktorá definuje článok 4 ods. 5 ako *lex specialis* , a so všeobecnou zásadou, že výnimky z práva verejnosti na prístup k dokumentom by sa mali vykladať striktnie.

1.15 ombudsmanka dospela k predbežnému záveru, že výnimka týkajúca sa ochrany medzinárodných vzťahov nemôže odôvodniť odmietnutie Komisie zverejniť tie časti správy, ktoré sama Komisia vo svojich oznámeniach s nigerskými orgánmi prijala, a že pokračujúce nezverejňovanie týchto častí správy by preto bolo prípadom nesprávneho úradného postupu.

Návrh na priateľské riešenie

Ombudsmanka navrhla, aby Komisia zvážila poskytnutie prístupu k tým častiam správy, ktoré by mohla zverejniť samotná Komisia vo svojej komunikácii s nigerskými orgánmi.

Odpoveď Komisie

V odpovedi na návrh ombudsmana Komisia poukázala na nasledujúce skutočnosti.

Po konzultácii orgány Nigeru nezaujali jasné stanovisko, pokiaľ ide o zverejnenie vymazanej

verzie audítorskej správy. Komisia by chcela objasniť svoju pozíciu, pokiaľ ide o uplatňovanie výnimky týkajúcej sa ochrany medzinárodných vzťahov. Komisia usúdila, že ak by zverejnenie požadovaných dokumentov viedlo k zhoršeniu jej vzťahov s Nigerom a spôsobilo by ťažkosti, pokiaľ ide o účinné monitorovanie pomoci Spoločenstva tejto krajine, boli by ovplyvnené medzinárodné vzťahy Spoločenstva. Práve s cieľom preskúmať, do akej miery sa takéto zhoršenie pravdepodobne stane, Komisia konzultovala s nigerskými orgánmi. Účelom tejto konzultácie nebolo priznať týmto orgánom *faktické* právo veta. V každom prípade ani členský štát nemohol namietat proti zverejneniu požadovaných dokumentov, keďže išlo o správu Komisie.

Po dôkladnom prehodnotení tejto záležitosti Komisia zastávala názor, že zverejnenie vymazanej verzie audítorskej správy by neohrozilo jej vzťahy s Nigerom. Preto uvítala návrh ombudsmanky na priateľské riešenie. Uvoľnená verzia audítorskej správy bola pripojená.

Pripomienky sťažovateľa

Sťažovateľ vo svojich pripomienkach uviedol, že nemôže prijať odpoveď Komisie z nasledujúcich dôvodov. Vymazaný materiál predstavuje v podstate celý obsah správy o audite. Nebolo poskytnuté žiadne vysvetlenie, prečo boli zo správy odstránené konkrétne prvky, čo ho viedlo k záveru, že Komisia prijala rozhodnutie jednoducho odstrániť všetok hmotnoprávny obsah bez ohľadu na konkrétnu výnimku z verejnej kontroly podľa nariadenia č. 1049/2001. Číslo strán správy boli odstránené, čo v podstate znemožnilo určiť rozsah vymazaného materiálu; len to bolo zneužitie moci, pretože čísla strán nemôžu byť pravdepodobne tajné.

Tieto opatrenia a opomenutia Komisie spolu preukazujú, že zneužila svoju právomoc tým, že odmietla poskytnúť sťažovateľovi požadovaný materiál. V predchádzajúcej korešpondencii podrobne uviedol svoje stanovisko, že väčšina, ak nie celá táto správa mala byť zverejnená, a že sa musia uviesť jasné a konkrétne dôvody na odôvodnenie zadržania akejkoľvek konkrétnej informácie. Podľa neho takéto informácie neboli k dispozícii. Dodal, že stratégia Komisie spočívajúca v tvrdení, že je v súlade s nariadením č. 1049/2001 tým, že uvoľní čisto opisné a neanalytické audítorské materiály a snaží sa zatajiť rozsah výmazov, svedčí o zlej viere Komisie.

Požiadala preto ombudsmana, aby zistil nesprávny úradný postup, a poďakoval mu za pomoc počas celého procesu.

ROZHODNUTIE

1 Zamietnutie prístupu k audítorskej správe

1.1 Sťažovateľ požiadal Komisiu, aby mu poskytla prístup k dokumentu s názvom *Audit des fonds de contrepartie de l'appui à l'ajustement structurel en République du Niger – Rapport final juin 2001 et janvier 2002* (ďalej len „správa o audite“). Sťažovateľovi bol poskytnutý iba čiastočný prístup k predmetnému dokumentu, t. j. výňatky z vnútroštátnych právnych predpisov. Sťažovateľ tvrdil, že Komisia porušila nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (8) (ďalej len „nariadenie č. 1049/2001“), keď mu odmietla poskytnúť prístup k audítorskej správe. Tvrdil, že by mu mal byť poskytnutý prístup k predmetnému dokumentu.

1.2 Komisia tvrdila, že jej odmietnutie poskytnúť prístup k zvyšným častiam audítorskej správy je odôvodnené, keďže zverejnenie by narušilo ochranu účelu auditov (článok 4 ods. 2 tretia zarážka nariadenia č. 1049/2001) a ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy [článok 4 ods. 1 písm. a) tretia zarážka nariadenia]. Okrem toho sa na oddiely obsahujúce osobné údaje vzťahovala výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia.

1.3 ombudsman napísal predsedovi Komisie, aby navrhol priateľské riešenie v súlade s článkom 3 ods. 5 Štatútu európskeho ombudsmana na základe nasledujúcich úvah.

Pokiaľ ide o výnimku týkajúcu sa súkromia a bezúhonnosti jednotlivca, ombudsman sa nedomnieval, že medzi sťažovateľom a Komisiou existoval žiadny významný spor týkajúci sa správneho uplatňovania tejto výnimky.

Pokiaľ ide o výnimku týkajúcu sa ochrany účelu auditu, ombudsman dospel k predbežnému záveru, že Komisia nepreukázala, že sa mohla odvolávať na túto výnimku s cieľom obmedziť prístup verejnosti k spornej audítorskej správe.

Pokiaľ ide o ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy, Komisia uznala, že je v záujme rozvojovej pomoci EÚ na podporu dobrej správy vecí verejných a transparentnosti a že pomoc sa poskytuje pod podmienkou, že sa primerane použije a bude predmetom auditu. Na rozdiel od sťažovateľa sa však Komisia domnievala, že týmto záujmom sa lepšie darí udržaním vzájomnej dôvery medzi oboma stranami než poskytnutím prístupu verejnosti k správe o audite a porušením tejto dôvery. Táto rozvojová pomoc a tento druh hĺbkového auditu správy Nigeru umožnili EÚ pomôcť Nigeru identifikovať problémy, navrhnúť riešenia a vyvíjať tlak na zlepšenie situácie, keďže audit odhalil ťažkosti pri poskytovaní a správe rozvojovej pomoci. Podľa Komisie by úroveň podrobných a citlivých audítorských informácií obsiahnutých v správe o audite mohla, ak sa použije v zlej viere alebo mimo kontextu, vážne poškodiť krajinu. Ombudsmanka napriek tomu dospela k predbežnému záveru, že tieto úvahy nemôžu odôvodniť odmietnutie Komisie zverejniť tie časti správy, ktoré Komisia sama akceptovala vo svojich oznámeniach s nigerskými orgánmi. Navrhol preto, aby Komisia zvažila poskytnutie prístupu k tým častiam správy, ktoré sama navrhla vo svojej komunikácii s nigerskými orgánmi zverejniť.

1.4 Komisia vo svojej odpovedi na návrh ombudsmana na priateľské riešenie poznamenala, že ak by zverejnenie požadovaných dokumentov viedlo k zhoršeniu jej vzťahov s Nigerom a spôsobilo by ťažkosti, pokiaľ ide o účinné monitorovanie pomoci Spoločenstva tejto krajine, boli by ovplyvnené medzinárodné vzťahy Spoločenstva. Práve s cieľom preskúmať, do akej miery sa takéto zhoršenie pravdepodobne stane, Komisia konzultovala s nigerskými orgánmi, ktoré k tejto otázke nezaujali jasné stanovisko. Po dôkladnom prehodnotení tejto záležitosti Komisia zastávala názor, že zverejnenie vymazanej verzie audítorskej správy by neohrozilo jej vzťahy s Nigerom. Komisia preto prijala návrh ombudsmanky na priateľské riešenie a k svojej odpovedi priložila vymazanú verziu audítorskej správy.

Uvoľnená verzia správy obsahovala tieto časti:

„ – 1. Synthèse: 1.1 Rappel des termes de référence; 1.2 Program réalisácie

- 2. Popis de la procédure de la dépense publique: 2.2 Objectif et champ de la Mission d'audit;
2.3 Cadres organiques de la loi de finance; 2.6 Odôvodnenie opérácií

- 3. Program auditu: 3.1 Montants audités; 3.2 Critères d'audit “.

Tieto časti audítorskej správy sa čiastočne vypustili:

„ 1.3 Constats relatifs à la chaîne de la dépense; 1.4 Program auditu;

2.1 Les départements ministériels chargés du pilotage de l'économie; 2.4 Exécution de la loi de finance; 2.5 Les marchés publics; 2.7 Les fonctions de contrôle; 2.8 La loi de règlement et instances de contrôle a posteriori” .

Tieto časti audítorskej správy sa úplne vypustili:

„ 1.5; 1.6 Odporúčania;

2.9 Odporúčania;

3.3 Constats d'audit sur les dépenses hors solde; 3.4 Constats d'audit sur les dépenses de salee;

4. Odporúčania” .

1.5 Sťažovateľ vo svojich pripomienkach vyjadril nespokojnosť s odpoveďou Komisie na návrh priateľského riešenia. Podľa neho vyvrátený materiál predstavoval v podstate celý obsah správy o audite, keďže bol uvoľnený len opisný a neanalytický audítorský materiál. Domnieval sa, že nebolo poskytnuté žiadne vysvetlenie, prečo boli zo správy odstránené konkrétne skutočnosti, čo ho viedlo k záveru, že Komisia prijala rozhodnutie jednoducho odstrániť všetok hmotnoprávny obsah bez ohľadu na akékoľvek osobitné oslobodenie od verejnej kontroly. Ako sa uvádza v jeho predchádzajúcej korešpondencii, väčšina, ak nie celá táto správa, mala byť zverejnená a mali by sa uviesť jasné a konkrétne dôvody na odôvodnenie zadržania akejkoľvek konkrétnej informácie.

1.6 Ombudsman v prvom rade pripomína, že podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 „inštitúcie odmietnu prístup k dokumentu, ak by sa zverejnením porušila ochrana: a) verejný záujem, pokiaľ ide o: (...) medzinárodné vzťahy “. Výnimky z prístupu k dokumentom stanovené v článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1049/2001 sú formulované povinne; inštitúcie sú preto povinné odmietnuť prístup k dokumentom, na ktoré sa vzťahuje niektorá z týchto výnimiek, keď sa preukáže existencia relevantných okolností (9) .

1.7 ombudsman ďalej poznamenáva, že Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy v rámci rozhodnutia o zamietnutí prístupu založeného, ako v tomto prípade, na základe ochrany, okrem iného , verejného záujmu týkajúceho sa medzinárodných vzťahov (10) . V dôsledku toho sa

rozsah preskúmania v tejto súvislosti obmedzuje na overenie dodržania procesných pravidiel a povinnosti odôvodnenia, vecnej správnosti skutkového stavu a toho, či došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo k zneužitiu právomoci (11) . Pokiaľ ide o povinnosť odôvodnenia, ombudsman pripomína, že hoci prináleží dotknutej inštitúcii, aby v každom jednotlivom prípade preukázala, že dokumenty, ku ktorým sa žiada prístup, skutočne patria do pôsobnosti výnimiek uvedených v nariadení č. 1049/2001, nemusí byť možné uviesť dôvody odôvodňujúce potrebu dôvernosti každého jednotlivého dokumentu bez sprístupnenia obsahu dokumentu, a tým zbavenia výnimky samotného účelu (12) .

1.8 Pokiaľ ide o prejednávaný prípad, ombudsman najprv poznamenáva, že referenčný rámec predmetného auditu bol takýto:

- vykonávať účtovný a finančný audit programov na podporu štrukturálnych úprav;
- preskúmať súlad s postupmi vyplácania a modalitami stanovenými vo financovaní a návrhoch dohôd;
- kontrolovať dodržiavanie rozpočtových, administratívnych a účtovných postupov platných v Nigeri;
- kriticky preskúmať proces verejných výdavkov, platné systémy a postupy, spoľahlivosť údajov o plnení rozpočtu a vyhodnotiť následné finančné a účtovné opatrenia a výsledky dosiahnuté s cieľom sledovať plnenie rozpočtu štátu;
- vydávať odporúčania na vykonávanie podpory štrukturálnych úprav Európskeho spoločenstva.

V tejto súvislosti, ako zdôraznila Komisia, predmetná správa zahŕňa hĺbkový audit správy Nigeru. Ombudsmanka ďalej poznamenáva, že Komisia sa domnievala, že úplné zverejnenie požadovaného dokumentu by mohlo viesť k zhoršeniu jej vzťahov s Nigerom. Konkrétnejšie sa Komisia domnievala, že jej záujmom na podpore dobrej správy vecí verejných, transparentnosti a dodržiavania podmienok, za ktorých sa poskytuje rozvojová pomoc, sa lepšie darí udržaním vzájomnej dôvery medzi oboma stranami než poskytnutím prístupu verejnosti k správe o audite a narušením tejto dôvery. Táto rozvojová pomoc a tento druh hĺbkového auditu správy Nigeru umožnili EÚ pomôcť Nigeru identifikovať problémy, navrhnúť riešenia a vyvíjať tlak na zlepšenie situácie, keďže audit odhalil ťažkosti pri poskytovaní a správe rozvojovej pomoci. Komisia zdôraznila, že zverejnenie podrobných a citlivých audítorských informácií obsiahnutých v audítorskej správe by mohlo krajine spôsobiť vážne škody. Na základe toho Komisia odmietla udeliť – úplne alebo čiastočne – prístup k spornej správe, ktorá sa týka finančnej správy Nigeru a vykonávania, zistení a odporúčaní auditu. Za uvedených okolností sa ombudsman domnieva, že Komisia poskytla jasné vysvetlenie svojho napadnutého zamietnutia a že toto vysvetlenie, hoci stručné, je v tomto konkrétnom prípade primerané vzhľadom na skutočnosť, že uvedenie dodatočných informácií, najmä s odkazom na obsah dotknutého dokumentu, by negovalo účel uvádzanej výnimky. Ombudsman ďalej konštatuje, že napadnuté rozhodnutie nie je postihnuté zjavne nesprávnym posúdením, pokiaľ ide o ochranu verejného záujmu týkajúceho sa medzinárodných vzťahov.

1.9 Okrem toho, pokiaľ ide o výnimku týkajúcu sa súkromia a bezúhonnosti jednotlivca [článok 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001], ombudsman najprv pripomína, že táto výnimka nepodlieha možnosti prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení. Ombudsman poznamenáva, že sťažovateľ vo svojich pripomienkach akceptoval, že určité informácie

obsiahnuté v audítorskej správe môžu byť citlivé a nemali by sa zverejniť. Okrem toho sa zdá, že sťažovateľ nespochybňuje rozsah výmazov vykonaných Komisiou na účely uplatnenia tejto výnimky. Ombudsman sa preto nedomnieva, že medzi sťažovateľom a Komisiou existuje žiadny významný spor týkajúci sa správneho uplatňovania tejto výnimky v tomto prípade. Ombudsman sa preto domnieva, že žiadne ďalšie vyšetrovanie a posúdenie tejto časti sťažnosti nie je opodstatnené.

1.10 Vzhľadom na uvedené ombudsman dospel k záveru, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, pokiaľ ide o napadnuté odmietnutie Komisie poskytnúť prístup k častiam audítorskej správy, o ktoré požiadal sťažovateľ.

1.11 Pokiaľ ide o výnimku týkajúcu sa ochrany účelu auditu (článok 4 ods. 2 tretia zarážka nariadenia č. 1049/2001), ombudsman pripomína, že vo svojom liste navrhujúcom priateľské riešenie dospel k predbežnému záveru, že argumenty sťažovateľa boli presvedčivé, pokiaľ ide o absenciu pravdepodobnosti, že zverejnenie by spôsobilo skutočné poškodenie chráneného záujmu, ako aj pokiaľ ide o prevažujúci verejný záujem na zverejnení. Ombudsmanka okrem toho poznamenala, že samotná Komisia sa vo svojej odpovedi na žiadosť ombudsmana o ďalšie informácie domnievala, že veľké úryvky z audítorskej správy by sa mohli zverejniť bez toho, aby došlo k poškodeniu účelu auditu. Ombudsman preto dospel k predbežnému záveru, že Komisia nepreukázala, že bola oprávnená odvolávať sa na článok 4 ods. 2 tretiu zarážku nariadenia s cieľom obmedziť prístup verejnosti k uvedeným výňatkom z audítorskej správy. Napriek tomu, vzhľadom na jeho zistenia v bode 1.8. 1.9. a 1.10 tohto rozhodnutia ombudsman dospel k záveru, že žiadne ďalšie vyšetrovanie a zváženie vhodnosti spoliehania sa Komisie na uvedenú výnimku nie je opodstatnené.

2 Dostupnosť správy pre Dvor audítorov

2.1 Sťažovateľ tiež tvrdil, že bol uvedený do omylu generálnym tajomníkom Komisie, keď uviedol, že audítorská správa je k dispozícii Dvoru audítorov.

2.2 Komisia vo svojom stanovisku vysvetlila, že generálny tajomník vo svojej odpovedi na opakovanú žiadosť uviedol, že audítorská správa bola sprístupnená Dvoru audítorov a predsedovi Výboru Európskeho parlamentu pre kontrolu rozpočtu s cieľom zabezpečiť, aby využívanie týchto prostriedkov podliehalo nezávislej a demokratickej kontrole. Faktom bolo, že táto správa im bola k dispozícii na základe jednoduchšej žiadosti, ako každá iná audítorská správa o využívaní finančných prostriedkov EÚ. Formulácia „*bola sprístupnená*“ sa preto musela chápať ako „*je k dispozícii*“. Komisia uznala, že znenie je nešťastné, pretože ho možno vykladať tak, že „*bolo zaslané*“. Komisia sa ospravedlnila za nepresnosť v znení použitom v liste generálneho tajomníka, ktorý nemal v žiadnom prípade zavádzať sťažovateľa.

2.3 ombudsmanka poznamenáva, že Komisia sa ospravedlnila za nedorozumenie týkajúce sa dostupnosti správy Dvoru audítorov a domnieva sa, že nie je potrebné pokračovať v jeho vyšetrovaní.

3 Údajný neúplný register dokumentov

3.1 Sťažovateľ tvrdil, že register dokumentov Komisie je neúplný, pretože pri vyhľadávaní v registri našiel len dva dokumenty relevantné pre predmetný audit. Takisto tvrdil, že by mal dostať zoznam dokumentov súvisiacich s predmetným auditom. Odmietnutie poskytnúť

sťažovateľovi zoznam dokumentov bolo porušením nariadenia č. 1049/2001 a Kódexu dobrej správnej praxe.

3.2 Komisia rozhodla, že register dokumentov vytvorený na základe článku 11 nariadenia č. 1049/2001 by mal spočiatku obsahovať odkazy na dokumenty, ktoré sa týkajú najmä legislatívnych činností Komisie. Rozsah pôsobnosti registra by sa postupne rozšíril. Okrem toho vzhľadom na decentralizovanú štruktúru Komisie a mimoriadne širokú definíciu dokumentu v nariadení by nikdy nemohol existovať vyčerpávajúci register Komisie. Je pravda, že pri neexistencii vyčerpávajúceho registra bolo pre občana ťažké zistiť, o aké dokumenty požiadať, a teda predložiť žiadosť dostatočne presne na to, aby umožnila inštitúcii identifikovať dokument, pokiaľ príslušné útvary Komisie neposkytli žalobcovi primeranú pomoc.

Komisia zdôraznila skutočnosť, že sťažovateľ nikdy nepotvrdil svoju žiadosť o prístup k žiadnemu inému dokumentu okrem auditorskej správy a že v dôsledku toho generálny tajomník spracoval žiadosť správne a „odmietol“ sťažovateľovi poskytnúť zoznam dokumentov alebo konať v rozpore s článkom 15 nariadenia č. 1049/2001 alebo Kódexom dobrej správnej praxe. S cieľom uspokojiť sťažovateľa sa Komisia rozhodla vytvoriť zoznam dokumentov úradu EuropeAid týkajúcich sa príslušného auditu.

3.3 ombudsmanka pripomína, že podľa článku 11 nariadenia č. 1049/2001 „aby sa práva občanov vyplývajúce z tohto nariadenia stali účinnými, každá inštitúcia poskytne verejnosti prístup k registru dokumentov. Prístup do registra by sa mal poskytovať v elektronickej forme. Odkazy na dokumenty sa bezodkladne zaznamenávajú do registra. (...) Inštitúcie bezodkladne prijímú opatrenia potrebné na vytvorenie registra, ktorý bude funkčný do 3. júna 2002.“

3.4 ombudsman ďalej poznamenáva, že správne finančné hospodárenie vyvoláva veľké obavy verejnosti a že auditorské správy sú cenným zdrojom informácií o spôsobe využívania finančných prostriedkov Spoločenstva (13). Zásady dobrej správy vecí verejných si preto vyžadujú, aby auditorské správy a príslušné dokumenty, ktoré má Komisia v držbe, mali mať vysokú prioritu pri zostavovaní registra dokumentov Komisiou v súlade s článkom 11 nariadenia č. 1049/2001.

3.5 Ombudsman poznamenáva, že sťažovateľ našiel v registri Komisie len dva dokumenty týkajúce sa predmetného auditu. Počas tohto vyšetrovania však Komisia poskytla zoznam 46 dokumentov týkajúcich sa tohto auditu. Ombudsman ďalej poznamenáva, že Komisia uviedla len všeobecné poznámky týkajúce sa obsahu svojho registra, čo nemôže dostatočne odôvodniť nedostatok, na ktorý poukázal sťažovateľ. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ombudsman konštatuje, že register dokumentov Komisie bol nedostatočný, pokiaľ ide o dokumenty súvisiace so sporným auditom. Išlo o prípad nesprávneho úradného postupu. Ombudsman uvádza príslušnú kritickú poznámku nižšie.

3.6 Pokiaľ ide o tvrdenie sťažovateľa, ombudsman poznamenáva, že Komisia poskytla zoznam dokumentov týkajúcich sa predmetného auditu. Domnieva sa preto, že nie je potrebné ďalej skúmať túto záležitosť.

4 Záver

Na základe vyšetrovaní ombudsmana v súvislosti s touto sťažnosťou sa zdá, že zo strany Európskej komisie nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, pokiaľ ide o prístup k správe o audite.

Pokiaľ ide o primeranosť registra Komisie, je potrebné uviesť túto kritickú poznámku:

Správne finančné riadenie vyvoláva veľké obavy verejnosti a audítorské správy sú cenným zdrojom informácií o spôsobe využívania finančných prostriedkov Spoločenstva. Zásady dobrej správy vecí verejných si preto vyžadujú, aby audítorské správy a príslušné dokumenty, ktoré má Komisia v držbe, mali mať vysokú prioritu pri zostavovaní registra dokumentov Komisiou v súlade s článkom 11 nariadenia č. 1049/2001.

V tomto prípade sťažovateľ našiel v registri Komisie len dva dokumenty týkajúce sa predmetného auditu. Počas tohto vyšetrovania však Komisia poskytla zoznam 46 dokumentov týkajúcich sa tohto auditu. Okrem toho Komisia uviedla len všeobecné poznámky týkajúce sa obsahu svojho registra, ktoré nemôžu dostatočne odôvodniť nedostatok, na ktorý poukázal sťažovateľ. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ombudsman konštatuje, že register dokumentov Komisie bol nedostatočný, pokiaľ ide o dokumenty súvisiace so sporným auditom. Išlo o prípad nesprávneho úradného postupu.

Ombudsman preto svoje vyšetrovanie ukončí.

O tomto rozhodnutí bude informovaný aj predseda Komisie.

Vaša úprimná,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43.

(2) Vec T-194/94, *John Carvel a Guardian Newspapers Ltd/Rada*, Zb. 1995, s. II-2765.

(3) Vec C-353/99, *Rada/Heidi Hautala*, Zb. 2001, s. I-9565.

(4) Vec C-353/01 P *Olli Mattila/Rada a Komisia*, Zb. 2004, s. I-1073.

„Pokiaľ je to možné, ombudsman hľadá u dotknutej inštitúcie alebo orgánu riešenie s cieľom odstrániť prípad nesprávneho úradného postupu a vyhovieť sťažnosti.“

(6) „Členský štát môže požiadať inštitúciu, aby nezverejnila dokument pochádzajúci z tohto členského štátu bez jeho predchádzajúceho súhlasu.“

(7) Vec T-168/02 *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH/Komisia*, rozsudok z 30.

novembra 2004 (zatiaľ neuverejnený), bod 58 (v odvolacom konaní na Súdny dvor).

(8) Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43.

(9) Pozri vec T-110/03 *Sison/Rada* (zatiaľ neuverejnené), bod 51.

(10) Pozri vec T-110/03 *Sison/Rada* , tamže, bod 46.

(11) Pozri vec T-110/03 *Sison/Rada* , tamtiež, bod 47 (týkajúci sa rozsahu preskúmania Súdu prvého stupňa).

(12) Pozri vec T-110/03 *Sison/Rada* , tamže, bod 60.

(13) V tejto súvislosti treba poznamenať, že výročné a osobitné správy Dvora audítorov sú verejnými dokumentmi, ktoré sa uverejňujú v Úradnom vestníku Európskej únie.